

๑๑

หญิงสหายผู้ชวนขายในบุญ

๑๒

ไ
นระหว่างการเดินทางครั้งนี้ หญิงสาวของ
นางวิสาขาคณหนึ่งได้ซื้อผ้าผืนหนึ่งราคา ๑ พัน
มาขอร่วมบุญเพื่อใช้ปูลาดในวิหารด้วย เพราะเธอได้
ทราบว่าวิหารหลังนี้บุด้วยผ้าทั้งหลัง เธอมีทุนทรัพย์น้อย
แต่หัวใจเกินร้อย เธออยากจะร่วมบุญด้วย นางวิสาข
าเห็นเพื่อนมีศรัทธาก็ไม่ปฏิเสธ

เมื่อนางนำผ้ามาแล้ว นางวิสาขาคิดว่า ใน

บุพพารามนี้ไม่มีพื้นที่ว่างที่จะให้ปูผ้าได้อีกแล้วแต่ถ้าหาก
เราบอกไปก็เกรงว่า เธอจะเข้าใจผิดว่า เราคงเป็นคน
หวนบุญไม่ยอมให้เธอร่วมบุญด้วย นางวิสาขาก็บอกว่า
“เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เธอเข้าไปดูเอง มีที่ว่างตรงไหนก็
จงปูเถอะ” เพราะไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ปูเต็มไปหมด
เรียบร้อยแล้ว หญิงสาวนางวิสาขาก็ได้เข้าไปบุพพา
ราม เพื่อหาพื้นที่ปูลาดผ้า

เธอไปตามห้องต่าง ๆ เพื่อแสวงหาสถานที่ที่จะปูผ้า แต่ก็ไม่พบเลย นอกจากหาที่ไม่ได้แล้ว ผ้าที่ใช้ปูในวิหารนั้น ยังมีราคาแพงกว่าผ้าของเธอเสียอีก เธอจึงเสียใจเป็นอย่างยิ่ง คิดว่า เราคงไม่มีบุญที่จะได้ร่วมฉลองวิหารในครั้งนี้ จึงยืนร้องไห้อยู่ ณ ที่นั่นเอง

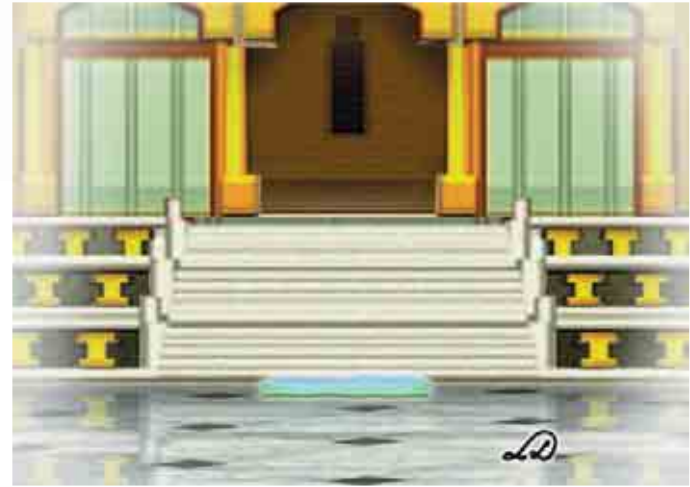
พระอานนท์เถระผ่านมาพอดี จึงเดินเข้าไปถามว่า “น้องหญิงเธอมายืนร้องไห้ทำไม” “ดิฉันอยากจะ

ร่วมบุญในการฉลองวิหารด้วยผ้าผืนนี้ แต่ก็ไม่สามารถที่จะหาสถานที่ที่จะปูผ้าผืนนี้ได้” พระอานนท์จึงกล่าวว่า “มีอยู่อีกที่หนึ่ง ซึ่งนางวิสาขาคงลืมไปแล้ว มันเป็นบุญของน้องหญิงที่จะได้บุญใหญ่นี้ เพราะพระทุกรูปจะได้ใช้ในบุพพารามนี้มี ๑,๐๐๐ ห้อง พระใช้ได้อย่างมากก็ห้องละครูป เธอจงนำผ้าของเธอไปตลาดที่หน้าบันได เพื่อทำเป็นผ้าเช็ดเท้าให้แก่ภิกษุทั้งหลายเถิด ภิกษุทั้งหลายเมื่อล้างเท้าแล้วจะได้เช็ดเท้าที่ผ้าของเธอเธอก็จะได้บุญมาก”

หญิงสหายนั้นก็ดีใจมาก มีจิตว่าเรงยินดี แล้วก็ทำตาม
ที่พระอานนท์บอก

เราจะเห็นได้ว่า นางวิสาขาก่อสร้างบุพพาราม
ด้วยความวิจิตร ประณีต จนทำให้เพื่อนของนางไม่
สามารถหาสถานที่ปูลาดผ้าภายในบุพพารามได้เลย
ยกเว้นหน้าบันไดทางขึ้น จึงทำให้เพื่อนของนางได้รับบุญ
นี้ไป

หลังจากนั้น นางวิสาขาก็ได้ถวายทานแด่ภิกษุ

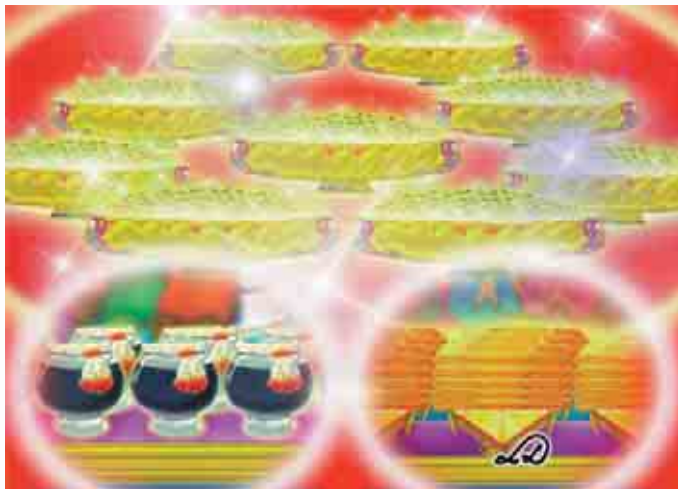

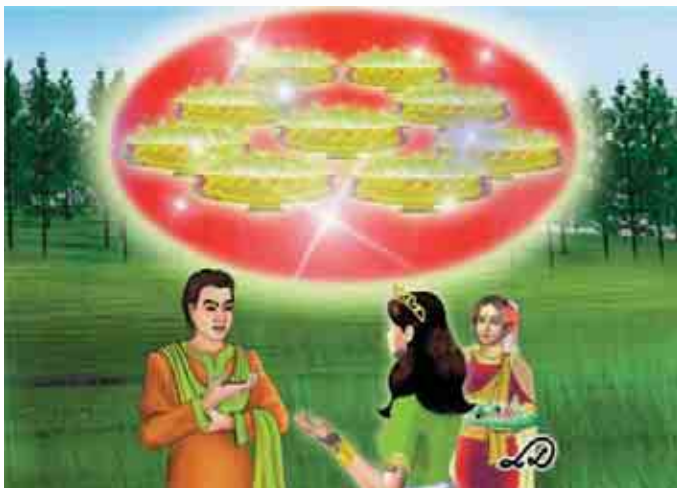

สงฆ์ โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุขภายในวิหาร
ทุก ๆ วัน ตลอดระยะเวลา ๔ เดือนเต็ม ในวันสุดท้าย
ของการฉลองวิหาร นางวิสาขาก็ได้ถวายผ้าสาฎกเพื่อ
ทำจีวร และถวายเภสัชเต็มบาตรแก่ภิกษุสงฆ์ทุกรูป

ในการฉลองวิหารตลอด ๔ เดือนนี้ นางได้ใช้
ทรัพย์ไปทั้งสิ้น ๙ โกฏิ ในการก่อสร้างวิหารครั้งนี้ นาง
วิสาขาก็ได้ถวายทรัพย์ไว้ในพระพุทธรูปศาสนาทั้งสิ้น ๒๗
โกฏิ คือ ค่าซื้อที่ดิน ๙ โกฏิ จากทรัพย์ที่เธอซื้อเครื่อง

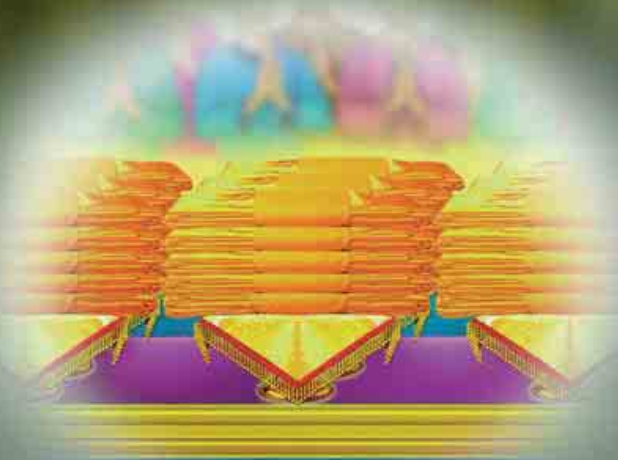

ประดับมหาดาปสาธน์กลับคืนมา ค่าก่อสร้างบุพพาราม
อีก ๙ โกฏิ ค่าฉลองวิหารอีก ๙ โกฏิ จึงถือได้ว่า นาง
วิสาขเป็นยอดอุปัฏฐากผู้เป็นเลิศที่สุดในฝ่ายอุบาสิกา

เมื่อนางวิสาขฉลองวิหารเสร็จ นางคิดว่า
ความปรารถนาใด ๆ ที่เราได้ตั้งใจทำไว้ในพระพุทธศาสนา
ความปรารถนานั้นได้ถึงที่สุดแล้ว เป็นความปรารถนา
ของเธอข้ามชาติมานานทีเดียว กว่าจะได้มาอยู่ใน
ตำแหน่งนี้

L2

นางจึงได้พาบุตรหลานเหลน และเหล่าบริวาร
เดินเวียนรอบมหาวิหาร พร้อมกับเปล่งอุทานด้วยเสียง
อันไพเราะว่า ความปรารถนาที่เราจะสร้างวิหารถวาย
แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและภิกษุสงฆ์ได้สำเร็จแล้ว
ความปรารถนาที่จะถวายฟูก หมอน เตียง ตั้ง เพื่อ
เป็นเสนาสนะก็สำเร็จแล้ว ความปรารถนาที่จะถวาย
ภัตตาหารอันสะอาด ประณีต เป็นโภชนาทานได้สำเร็จ

แล้ว ความปรารถนาที่จะถวายผ้ากาสาวพัสตร์ ผ้า
เปลือกไม้ ผ้าฝ้าย เป็นจิวรทานได้สำเร็จแล้ว ความ
ปรารถนาที่จะถวายเนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย
เป็นเภสัชได้สำเร็จแล้ว นางจึงปลาบปลื้มเป็นอันมาก
และเดินรำพึงด้วยความปิติประจักษ์ร้องเพลง

